

84 пожелахъ. И сами знаете че за мои-тѣ потрѣ-
бы, и за *потрѣбы-тъ на онѣзи* които бѣхъ съ
85 мене, тѣзи *мои* рѣцѣ послужихъ. Всякакъ ви
показахъ, че така трудяще ся трѣбва да пома-
гате на немощны-тѣ, и да помните словеса-та
на Господа Иисуса, че той рече: По блажено е
86 да дава нѣкой отъ колкото да зема. И това
като рече колѣннич и помоли ся съсъ всички
87 тѣхъ. И всички плакахъ много; и припаднѣхъ-
88 хъ на Павла на вратъ-тъ и го цѣлувахъ; Оскър-
бени най много за рѣчь-тъ коіжто рече, че нѣ-
ма да видятъ вече лице-то му. И го испрово-
дихъ до корабъ-тъ.

ГЛАВА 21.

1 И когато ся раздѣлихмы отъ тѣхъ и трѣгнѣх-
мы, дойдохмы право на Коосъ, а на утринь-тъ
2 на Родосъ, и отъ тамо на Патарж, И понеже
намѣрихмы корабъ, който заминуваше за Фи-
3 никіѣ, качихмы ся на него и отплувахмы. И
като съзрѣхмы *отъ далечь* Кипръ, и го оставих-
мы отлѣво, плувахмы къмъ Сиріѣ, и слѣзохмы
въ Тиръ; защото тамъ щѣше корабъ-тъ да изва-
4 ди товаръ-тъ си. И като намѣрихмы ученицы-
тѣ, прѣсѣдѣхмы тамо седмь дни; и тѣ отъ Духа
казувахъ на Павла да не възлѣзува въ Іеруса-
5 лимъ. И когато прѣминѣхмы *седмь-тѣ* дена, из-
лѣзохмы и отхождахмы си, и ны испроваждахъ
всички съсъ жены-тѣ и дѣца-та си до отвѣнъ
градъ-тъ: и колѣнничихмы на брѣгъ-тъ и помо-
6 лихмы ся. И като ся опростихмы единъ съ дру-
гый, влѣзохмы въ корабъ-тъ, а тѣ ся върнѣхъ
7 у тѣхъ си. И ный, като исплувахмы отъ Тиръ
стигнѣхмы въ Птолеманда, дѣто поздравихмы
8 братія-та и прѣсѣдѣхмы у тѣхъ единъ день. А
на утринь-тъ Павелъ и *ной* които бѣхмы съ не-